

புறப்பட்டார்கள்.

பாட்டு

"ஆட்டம் படுநடையா படுநடையா.

ஒடு விரைவாய் வடுக்கூடு கவுண்டர்களும்

பள்ளிக்கூடம் கேடியல்லோ கேடியல்லோ

வடுக்கூடு ஆயிரம்பேர் கவுண்டர்களும்."

ஆயிரம் கவுண்டர்களும், பள்ளிக்கூடம் அடுகில்
வடும் போது, நிலா, அரண்டும் நிழ்பதை பார்த்து,
கவுண்டர்கள் பயந்து 'அது, என்ன? தடுமலக் கு
எதுமலமோல் நிழ்கிறது? என்று பயந்து, அதகா/
அவ்வளவு ரிபரிய குதிரைமேல் வந்தான், எவ்
வளவு வீரகீர சூள்ள ^{வந்தான்} ~~வந்தான்~~ ^{கிடுப்பான்} என்று,
சுவகவுண்டர்கள் பயந்து, ^{1.150 181} அவர்களிடம் சண்
டை ரிசய்ய நம்மனால் முடியாது! என்று,
சீரும் பி ஆட்டம் பிடித்தார்கள். மற்ற கவுண்
டர்கள், ஆடுகிறவர்களை நோக்கி. ^{1.150 181} எப்பாடு
கிறீர்கள்? அவனும் பத்திரமாசுக்கில் பிடிக்கான்,
நாமும், பத்திரமாசுக்கில் சான் பிடிக்கோம்;
அங்கையால், நாம் என் பயப்பட வேண்டும்? மேலும்,
அவர்கள் சீன்று பேர்சான் திருக்கூடு
கள், நாம், ஆயிரம்பேர் திருக்கூடும்
என் பயப்பட வேண்டும்? வாடுங்கள் போக
லாம், என்று புறப்பட்ட எல்லோரும் பள்ள
க்கூட சாவடியில். ~~ந~~ நமையம்...

சிவர்கள் வடுவகை. சின்னண்ண சாமியர்க்குது.
 ச.சாம. / அடே, சாமியகா! பங்காளிகள் ஆயிரம் பேரும்
 வடுக்கூர்கள், நீயோய் கருவின சந்திவ் நீன்று
 ரிகாள்' என்றும், சாமியகன் அகன்யடி யோய்
 நீன்று ரிகாண்டான். யிறகு, ஆயிரம் பங்காளி
 களும், சூவ் ரிவாடுவராக உள்ளே நுழைந்
 தீர்கள். ~~சூவ் ரிவாடுவராக~~ சூவ் ரிவாடுவராக, ஆயிரம்
 பேரும் உள்ளே நுழைந்தும். சாமியகன் கருவி
 சந்திவ் தூள்யபோட்டான்.

ச.சாம. / அடே, சாமியகா! சவுக்கை ரடுக்கு, உன்வேல
 யை காட்டு யார்க்கலாம்! என்றும், சாமியகன்,
 சவுக்கை ரடுக்கு கவுண்டர்களை தூறுமாறுக
 அடிக்க ஆயிரம் யிக்குள்ள.

பாட்டு

" சிந்தாமணி ரின்னூக்குதூ சாட்டையிலே
 யந்தியந்திசா என்சாம் யாக்குதுயார்.

ஆறுமணி ரின்னூக்குதூ சாட்டையிலே
 தூறுமாறு என்சாம் வீசினுனே.

ரிமானின் வால் ரின்னூக்குதூ சாட்டையிலே
 சூனமுடிய என்சாம் அடிக்குகூனே."

சாமியகன் அடியடி தூறுமாறுக அடிக்கும் போது,
 ஆயிரம் கவுண்டர்களும் அடி ரிமாறுக்க
 குடியாமல் துடிக்குார்கள்.

கவுண்டி
கல். / சிவபொ, சாம்! எங்களால் கிந்தி அடி சூங்க
முடியாது, சூங்கள் என்ன சொன்னாலும் கேட
கிடுகும், எங்களை அடிக்காதீர்கள், நாஜாவே!
என்று அபிரம் கவுண்டிக்கும், அடுகு
பு^லயும் பிணர்கள்.

ச. சாம். / அடே, பங்காளிகளே! என்சூய், கிடுய்துது
புடுவடுஷம் சுவமிடுநுது, வாங்கி வந்து
வரும் உண்டுக் விட்டது என்று நினைக்கையா?
என்சூய், சந்தைக்கு வயசான காலத்தில்தான், ஐந்து
வடுஷம் நாடு, விட்டு நாடு, சீமை விட்டு சீமை,
கூடுக்கி விட்டீர்கள் சண்டாளர்கள்! எங்களை
கொல்லவும் சத்தி செய்தீர்கள்! மாயவர், அடு
ளால் நாங்கள் சும்பி பிணையுத்து வந்தோம்; நீங்
கள், சூன் செய்கு படியை சித்து வகுக்குக்தான்,
சிவபொது நாங்கள் வந்தோம். அடு,
பங்காளிகளே! சூன் காலத்தில்தான், பாண்டவர்களை
திரியோதனன் சதி செய்து நாட்டை பிடுங்கி
கொண்டு, 12. வடுஷம் வனவாசம் பூடுக்கினை,
சிதுபோல், என்சூய் சந்தையை நீங்கள்
சத்தி செய்து, 5. வடுஷம் நாட்டை விட்டு
பூடுக்கினீர்கள், சிதுபோல், சிவபொது
நான். உங்களை நாட்டை விட்டு துரது
சி, சிவபொதும், கிந்தி நாட்டை

நீனக்காதுபடி, தூதர் தீயிடப் போகிறேன்.
 என்னு, சின்னண்ணசரம் கோயம் வொதுக்க
 முடியாமல் சீறினார்) ¹⁸¹ மறுபடியும், அட, பங்காளி
 களை/ கூடிய சீக்கிரம் திருநாட்டை விட
 டு சேடி விடுங்கள், திவ்யேயல், நீலரவின்
 மேல் ஏறி, உன் நாட்டையும் உன் குடும்ப
 ங்களையும் சிண்ணி போல் கறைத்து விடு
 வேன், சீக்கிரம் சேடியமோங்கள்' என்னார்,

பங்காளி. 'திவ்யே, சரம்/ நாங்கள், திவ்யோதே நாத
 டை விட்டு சேடி விடுகிறோம்' என்று மறு
 ப்பட்டு பிள்ளையார் கோவிடு நோக்கி சேடி
 னார்கள்.

பாட்டு
 " விட்டம் விடு நடைபா விடு நடைபா
சேடுவிரைவாய் வடுகிறே கவுண்டர்களும்
பிள்ளையார் கோவிஷுக்கு கோவிஷுக்கு
மைமமா வடுகிறே கவுண்டர்களும்."

கவுண்டர்கள், அயிரம் பேரும் வெகமாக
 சேடி வடுவதை மினவி மாரர்கள் பார்த்து,
 'சீக்கர/ சீஞ்சு பையன்களை, ரிகான்று விட
 டே, வடுவார்கள் போல் ரிசூர்கிறுது; எஸ்
 லோரும், கோய்த்துடன் வடுகிறார்கள்.

என்ன செய்து விட்டு வருகிறீர்கள் எனா, தெரியவில்லை? என்று, கவுண்டிச்சிகள் ஒருவர் கிராடுவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, கவுண்டிகள் எல்லோரும் அடுகில் வந்து, அடிபெண்களை/சீக்கிரம் போய், அவரவர் வீட்டில் அடுக்கும் சாமானங்களை எடுத்து, பெரிய மக்களிடம் போட்டு எடுத்துக் கொண்ட சீக்கிரம் வாடுங்கள், நாம், தினி திந்து நாமில் ஒருநிம்ஷம் அடுக்க முடியாது, போங்கள் சீக்கிரம் எடுத்து வாடுங்கள் அந்த சண்டாளன் அங்கு வந்து விட்டால், நாம் உயிர் பிழைக்க முடியாது! என்றார்கள்.

பெண்கள்: அட, சண்டாளர்களே! ஆயிரம் பேர் போய், தீன்று பிராடி பம்பையன் கண்டம் உதை தீன்று, திந்து கோண^லத்துடன் வந்திருக்கிறீர்களே! உங்களுக்கு விவாகம் இல்லை?¹

கவுண்டிகள்: அடி, பெண்களே! உங்களுக்கு என்ன தெரியும்! நீங்கள், அவர்களை கண்ணில் பார்த்தால் உங்கள் உயிரை அடுக்காது; சரி சீக்கிரம் போய் சாமானங்களை எடுத்து மீட்டை கட்டி ஒரு வாடுங்கள்! என்றும், கவுண்டிச்சி மாரர்கள் எல்லோரும் விசன்று அவரவர் வீட்டில் அடுக்கும் சாமானங்களை எடுத்து மீட்டை

கட்டி, ஓடு சாமான்கள் விடாமல் எடுத்துக் கொண்டு வந்து, பிள்ளையார் கோவிலில் வைத்துார்கள். பிறகு, கவுண்டர்கள் அடும்பி மாரகனே/நாம, அயிரம் வீட்டுக்காரரும், எங்கே போய் பிழையாயது? என்று, ஓடுவர்க்கொடுவர் யேசுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது, பெரிய வீட்டுக்கவுண்டர் 'அம்பா/தும்பிகளே சோழ தேசத்து அரசர்கள், நம் அம்பன் மாரகிள, திங்கு சங்கவள நாட்டில் கொண்டு வந்து வைத்துார்கள்; அப்போது, நாம எல்லோரும் அரசன்மேல் போய் சிசாவ்லி விட்டு, அசன் மேல், வேறு தேசம் போய் பிழைக்கலாமென்று, எல்லோரும் சோழ தேசம் புறப்பட்டார்கள்.

பாட்டு

"சூங்கவள நாடு விட்டு நாடு விட்டு

சோழ தேசம் வந்திருந்தே கவுண்டர்களும்

மேடு கண்டா மெல்லநடை மெல்லநடை

பள்ளங்கண்டா யடுக்குநடை வந்திருந்தே

சூண்ணி கண்டாள் குடியாமல் குடியாமல்

சூவு கண்டா நல்லாமல் வந்திருந்தே"

சீரயிரம் பேர் பங்காளி குடும்பங்களும்

சோழ சூதம் வந்து பிள்ளையார் கோவிலில்
 தூங்கினார்கள். பிறகு, சீரயிரம் கவுண்டர்
 களும், தூங்களுடைய குழந்தைகளை கட்டி
 க் விகாண்டு சீரயிரம் சாரணமனைக்கு சென்
 றார்கள். சீரயிரம் க்கண்டு-

பாட்டு,

சீரயிரம் நல்லோ பணியாராரே.
 நாஜனுக்கு சீரயிரம் செய்து^{யு}ளே.
 பாசும் நல்லோ பாசும் பணியாராரே.
 நாஜனுக்கு பணிவிடைகள் செய்து^{யு}ளே.

சீரயிரம்: சீரயிரம், கவுண்டர் களே! சாரண மென்ற பேர்
 களுக்கு, வாரண மென்றோ ம்லீர்/ கவுண்டர்
 களே/ என்ன சமாச்சாரம், எல்லோரும் வந்
 துக் கிளீர்கள்? என்? குழந்தைகள் எல்லாம்
 சிப்படி யிருக்கிறதா? என்று.

கவுண்டர்
 கள்: சீரயிரம்/ எப்பான்னி வள நாட்டி லிருந்து, குன்னு
 டையாக்க கவுண்டர் மக்கள் வந்து, எங்கள் குழ
 ந்தைகளை சிப்பித்து, சீக்கு, காது திவைகளை
 சிப்பித்து மானபங்கம் செய்து, எங்களையும்
 சிப்பித்து நாட்டில் திருக்கக் காது என்று, எங்
 களை துறக்கி விட்டான். சீரயிரம்/ சீனி, நாங்கள்
 எங்கு போய் பிழைப்போம்!

பரசர்! அப்பா/கவுண்டர் களை/நீங்கள், குன்னுடைய யாக் கவுண்டர் மக்கள் திண்டிக்கள் திவ்வியென்று நினைத்து, அவர்களை ஜந்து வடுஷம் நாட்டை விட்டு முடுக்கி விட்டார்கள், திம்போது, அவர் மக்கள் வந்து உங்களை படி வாங்கி விட்டார்கள்! அசுமிடு, என்ன ரிசய்வது?

பங்கான்! அரட்சி! நல்லது! அதுவு, குன்னுடைய யாக் கவுண்டர் மக்கள் திண்டிக்க கு வந்துகிவிடுந்து, தங்களுக்கு கி^{ல்}கட்டு வதிவ்வ, நாங்கள் வடுஷா, வடுஷம் சுவராமல் கிஸ்கி கட்டி வடு கிடு^{ம்}ம். தூங்கள்! ஏன், அவர்களை கிஸ்கி ரிசஷுக்கு வதிவ்வ என்று கோட்பதிவ்வ? என்னூர்கள்.

பரசர்! என்ன! குன்னுடைய யாக் கவுண்டர் மக்கள் திஷ்கி ரிசஷுக்கு வதிவ்வ யா/ அக, தேவகவு, கணக்கு பிள்ளையை வரசி ரிசால்! என்னூர்- தேவகன், ரிசன்று, கணக்கு பிள்ளையை கூட்டி வந்தீர்கள். கணக்கு பிள்ளை, அரட்சரை நமஸ்காரம் ரிசய்து நின்று.

பரசர்! உய்யா, கணக்கு பிள்ளை! குன்னுடைய யாக் கவுண்டர் மக்கள், வடுஷா, வடுஷம் திஷ்கி ரிசஷுக்கு வடு கிடு^{ம்}ம் ரா? திவ்வியா?

கணக்கு பிள்ளை! அரட்சி! அவர்கள், தூய், தூய்ப்பன் திமுருகு கிவிடுந்து, திஷ்கி ரிசஷுக்கு வதிவ்வ, என்னுதும் அரட்சருக்கு கோயம் வந்து! பங்கான் கவுண்டர்

நீங்கள், பயப்பட வேண்டாம், சிந்தி சண்டாளர்
 களை கூட்டி வந்து, சரியானபடி துண்டித்து
 யொன்னி வள நாட்டையும், உங்களுக்கே
 விட்டு விடுகிறேன், நீங்கள் நம் அரண்
 மனையில் சாய்விட்டு விட்டு சந்தேகாஷ
 மாய், திருங்கள்! என்று, ரிசால்லி விட்டு
 சேவகர்களை கூட்டிட்டு சேவகர்களை!
 யொன்னி ரண்டு பேர் யொன்னி வள நாடு சென்று,
 குன்னுடையாக்கவுண்டர் மக்களிடம் தின்று
 யொழுதுக்துள், துங்கவள்ளம், சுயிர் க்கியயம்,
 உலுப்பைக்குடி. தீன்றும் துத்தினர் ரிகாண்டு
 வந்து செலுத்தும்படி ரிசால், ரிகாண்டு
 வரதுவறினும், 50 ரூபாய் அபராதம், 6 மாதம்
 கடுங்காவல் ரிஜயில் துண்டினை என்று ரிசால்
 விட்டு, சீக்கிரம் வாடுங்கள்! என்று.

சேவகர் 12 பேரும் உடனே முறியடிப்பார்
 கள்.) 12/83

184 (பாட்டு

யாரி வில்ல சேவகரும் அங்கு சேவகரும்
 ரிவள்ளி ரெயடி அந்ருகரும் அங்கு அந்ருகரும்
 சோழ தேசம் விட்டு மல்லோ விட்டு மல்லோ
 யொன்னி வள நாடு வா^{ம்} அங்கு நாடு வா^{ம்}
 மண்டோட்டு யொன் விளையும் யொன் விளையும்
 மகுட யொன்னி வள நாடு வருகிறேன் சேவகரும் 21

சேவகர் பொன்னி வளநாடு வந்து, வெள்ளாங்குளக்
து வரியில் கீழே அழங்கும் போது, சாமிகளின்
பூச்சிக்காளா கிரண்டும் நன்றாக மெய்ந்து, விட்டு
வண்டுநாங்குளத்தில் துண்ணீர் குடித்து விட்டு
படுக்கிடுந்துது. அப்போது, சேவகர், உயர்
வடுவதை காளிகள் பார்த்து 'எவனு! நிந்தியன்
வடுக்கிறான்' என்று, அடிந்து கோபத்துடன்
ரிகாமுகளால் பூமியை துத்தி, ^{என் னுடைய} சின்ன வாங்கி முறுக்
கி கடுமையாய் பாய்ந்துது.

பாட்டு.

"எட்டியே என்னுத்தூ குதிக்குது பார்
சாமியட என்சாமி காளியிரண்டும்.
தூண்டியே என்னுத்தூ குதிக்குது பார்.
தையிரியங்கள் என்சாமி உள்ளமட்டும்"

காளிகள் கோபத்துடன் பாய்ந்து சேவகர் முன்
போய் நின்று, சேவகர் மெய் பாய் வதற்கு முயற்சி
சுத்திது. தினது, மாடு மெய்க்கும் மச்சக்கோர்
சின்னன் பார்த்து, நம்ம/ராஜாவுட அரண்மனைக்கு
யாரோ வருவார்கள் போல் திருக்கிறது; பூச்சி
க்காளா கிரண்டும் போய் வயிற்றித்துக் கொண்டது
அவர்களை கொன்று விடும் போல் திருக்கிறது
என்று, சூடி வந்து பார்த்தும் போது, சேவகர்
பயந்து, நடுங்கி, துரையோடு, துரையாய் படுக்கிடுந்
தூர்கள். சின்னன், காளியை கையில் பிடித்து,
உடம்பை நிவிக் கொடுத்துது.

~~சீவகர்~~ அப்பா, பூச்சு களை! அவர்களை வுன்றும் செல்யா
 தீர்கள், நம் அரண்மனைக்கு வரும் ஆட்கள்
 போல் தெரிகிறதே! என்று, சேவகர்களை
 நோக்கி, 'நாங்கள், யார்? எங்கு, யாக்கீர்கள்?'
 என்று.

சேவகர்: அப்பா! நாங்கள் இன்னுடைய யாக்கீகலண்டர்
 வீட்டுக்கு போக வந்தோம், கிந்திக்கு காளை
 வந்தது, வந்த மந்திரி தெரிவிக்க வந்தது விட்டது
 நாங்கள் சேவகர் சேவகர் அரண்மனை ய
 அரண்மனை, சேவகர்கள்! என்று.

சீவகர்: அப்பா, சேவகர்களை! எங்களுடைய அரண்
 மனை கிரகத்திலும் உட்கார்ந்தால், இன்னுடைய
 யாக்கீகலண்டர் என்று சொல்லுகிறாயா? கிந்தி
 யேசன், அரண்மனைக்கு வந்தால்! கிந்தி
 நோக்கி உங்கள் சீவகர் மீது உருண்டிருக்க
 தும், என்னிடம் சொன்னது போல், வேறு
 யாரிடமாவது சொல்லி விடாதே, ராஜா!
 என்று சொல்லவேண்டும், ஜாக்கிரதை! என்று
 கிந்திக்கு வந்த சேவகர். அவர்களுடைய,
 மாடுமேய்ப்பவனை, கிந்திமாதிரி அநீதாரம்
 செய்தான், ராஜா இக்கண்டால் என்ன சித்த
 மோ! என்று, உடைய மனதில் பயம் கொண்டு,
 சீவகர் நோக்கி, 'அப்பா! கிந்தி, நாங்கள்
 கிந்தி மாதிரி சொல்ல மாண்டோம், காளை
 யை பிடித்துக் கொள்ள, நாங்கள் அரண்மனை
 க்கு போகவேண்டும்' என்று, முடிபட்டார்கள்.

சீறிது தூரம் ரிசன்றும், திடை யில் காசிக் கரை
 திருந்தது. அப்போது. அரண்மனை யினிடு
 ந்து, சூப்பி, சூட்டினை வாடுக்துக் ரிகாண்டு
 துண்ணீர் ரிகாண்டு வர, காசிக் கரைக்கி ரிசன்றாள்.
 அவளுடன், ரியான்னுச்சி சின்னும் நாயும்
 கூட வந்தது. திருவடும், காசிக் கரையின்
 அடுகில் வடும் போது, ரியான்னுச்சி சீறிது
 தூரத்தில் ஓடுமானா யின் மேல் உட்கார்
 ந்து ரிகாண்டது. சூப்பி காசிக் கரையில்
 அறங்கி சூட்டினை விளக்கிக் ரிகாண்டிருந்
 தாள். அப்போது, சேவகரும் காசிக்
 கரையில் அறங்கி வடும் போது, கரையில்
 துண்ணீர் ரிகாண்டு சம் அசிகமாக திருந்
 ததுதான், சேவகருடைய அடைகள் நினந்
 து விட்டது. சேவகர், திந்திப்புரம் மேட
 டில் வந்து நின்ற துண்ணீரில் நினந் து அடை
 களை பிடிந்து ரிகாண்டிருந்தார்கள். அவர்
 களை பார்த்துக் ரிகாண்டிருந்த ரியான்னுச்சி
 'நம், நாஜா! அரண்மனைக்கு, வரவேறு/அந்
 நிய ^{ந்} வடுகி ^{ரு} கள்' என்று, கோபத்துடன்
 வடுகி ^{ரு} து ஓடி வந்து சேவர்கள் மேல்
 பாய்ந்தது.

பாட்டு

" முன் கரணம் என் சாமீ பின் கரணம்
 முய்த்து நண்டு என்னுத்தூ சேல்க் கரணம்
 சீரிய என்னுத்தூ நாகன் போலே
 சீத்யே யெ பொன்னுச்சு பாயுதுபார்."

பொன்னுச்சு சேவகர் மேல் பாய்ந்து சீத்யே,
 பிடித்து, கடியாது பக்க மெல்லாம் கடித்துது.
 சேவகர்கள் கடி மொறுக்க முடியாமல்
 அய்யய்யோ! விவன்று, சஞ்சம் போட
 டாரர்கள் திந்து சத்தும் கேட்டு, குப்பி
 திரும்பி பார்த்துது ஆடி வந்து பொன்னு
 ச்சையை கையில் பிடித்து சூதில் நினை
 க் கிரகாத்துது, பொன்னுச்சின் கோபத்தை
 அடக்கி 'அம்மா, பொன்னுச்சி! நம், அரண்
 மனைக்கு போகும் ஆட்கள் போல் சிறி
 க் குது! கடிக்க வேண்டா' மென்று, சேவகரை
 நோக்கி 'அய்யா! நீங்கள் யார்? எங்கு போகி
 நீங்கள்? என்னுள்.

சேவகர்: 'அம்மா! நாங்கள், சோழ தேச அரசரின்
 சேவகர்கள், தன்னுடைய கடிவண்டி
 வீட்டுக்கு போக வந்தோம், திந்து சீனி
 நாய் எங்களை கடித்து விட்டது.'

குப்பி. 'அம்பா/பொன்னுச்சியை, சீனிநாய், என்று,
 தின்னெருதுரம் சொன்னால் உங்கள்
 உயிர் வீடுமோய் சேராது; மேலும்,
 தின்னுடையாக்கவுண்டர்! என்று, என்ன
 உம் சொன்னது மோல், அரண்மனை
 அருகில் மோய், தின்னுடையாக்கவுண்டர்!
 என்று சொல்லி விடாதீர்கள்! உங்கள்,
 உயிர் மோய் விரும், நாஜா/என்று சொல்
 ல வேண்டும், ஜாக்கிரதை! என்றுள்.

சேவகர். 'அம்மா/ஆரே! எங்களுக்கு, திருக்கதி
 நடந்து சே போதும், நாங்கள் தின்னீர
 ண்மனைக் குய் மோகவல்லீ, சீகையால்,
 நாங்கள் ஒரு சமாச்சாரம் சொல்கிறோம்,
 அரசரிடம் மோய் சொல்லி விடுங்கள்!

குப்பி. 'என்ன சமாச்சாரம்?'

சேவகர். 'அம்மா/ஆரே! உங்கள், பெரிய நாஜா திருந்
 து காலத்தில், எங்கள் அரசருக்கு, துங்க
 வள்ளம், துயிர்க்கலயம், உவம்பைத்துது திவை
 தீன்றும், வருஷா, வருஷம் துவளுமல், துக்கிரை
 சொல்கி வந்தாராம், அவர், திருந் து பிழகு,
 தின்ன நாஜாக்கள் துக்கிரை சொல்கி
 வந்திலயாம், சீகுடு, எங்கள் அரசர்
 க்கு கோயம் வந்து தின்று பொருதுக்
 குள்

சேத்திரை கொண்டு வந்து செவ்வா
 விட்டால், 50. ரூபாய் அபராதம்,
 அந்நாடு கடுங்காவல் துண்டின யும்
 கடைக்கு மென்று, எங்கள், அரசர்!
 சீரல்லி விட்டார். என்று திணை உங்
 கள் அரசரிடம் போய் சீரல்லி விடுங்
 கள், நாங்கள் திம்படியே போகவே^ந
 என்று சீரல்லி விட்டு சேவகர் புறப்
 பட்டு சென்றார்கள். சேவகர் போனதும்,
 தம்பி துண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டு
 பொன்னுச்சியையும் கட்டிக் கொண்
 டு அரண்மனைக்கு சென்று, துண்ணீர்
 குடித்து வைத்து விட்டு, பார்வதியா
 ளிடம் சென்று. / அம்மணி, நான், காசு க்கரை
 க்கு துண்ணீருக்கே சென்றேன்! அப்போது,
 நம் பொன்னுச்சியும் என்னுடன் வந்தது;
 அப்போது, சோழ தேசத்திலிருந்து அரச
 டுடைய, 12. சேவகர்கள் வந்தார்கள்; நான்,
 போய் துண்ணீர் குடித்து விளக்கிக் கொண்டு
 விடுக்கும் போது, நம், பொன்னுச்சி சேவகர்
 மேல் பாய்ந்து தூறு மாறுக கடித்து விட்
 டது, சேவகர்கள், அப்போ! அப்போ!!
 விவன்று சத்தும் போட்டார்கள்,

~~கூடு~~ சீக்கிரம் கேட்டு நான்கிரும்பி பார்த்து [ஆயம்
 போய் பொன்னுச் சீயை கையில் பிடித்துக்
 கொண்டிரு, நீங்கள், யார்? என்று விசாரித்தேன்
 அகர்து, அவர்கள் சோழ தேசத்து விருந்து
 வந்து தூதரும், சோழ தேச அரசருக்கு
 நாம் சீக்கிரை செலுத்து விவியாம
 இன்று பொருத்துக்குள் சீங்க வள்ளம்,
 சீவிரக் கலயம், உலுப்பைத்துடி திவை முன்
 நும் கொண்ட போய் சீக்கிரை கட்டி
 துவளித்து/ 50. ரூபாய் அபராதும், சீவியாகி
 கடுங்காவல் துண்டின என்று அரசர் சொல்
 லிவரச் சென்னு^(ந)தும், நம் பொன்னுச் சீ
 அவர்களை பிடித்து கடித்து தூள், திங்கு
 வரப்பயந்து, என்னிடம் செல்லிவிட்டு
 சீப்படியே போய் விட்டார்கள் சேவகர்.
~~சீ~~ ^என்றதும், பர்வதியா, அடி, குப்பி/ சீக்கிரம்
 போய் சின்னண்ண சாமியைக் கட்டி வரின்
 நுள்.

குப்பி. சீ, நல்லது/ என்று, பகடை விளையாடும் பண்
 ணுங்கு சாவடிக்கு சென்று, தூண் மறைவில்
 நின்றாள். சீப் போது, சாம் திருவடும், மாய
 வடும் பகடை விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்
 கள்.

சிப்போது, மாயவர் சின்னண்ண சாம்க்கு தெரி
யாமல், அவருக்கு, 12 விஷங்கும் போட்டு
பகடை விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.
குப்பி தூண் மன்றுவில் நின்று, பயந்து, ஓடுங்க்,
'அரசே/என்று, கூப்பிட்டாள்.

ச. சாம. 'என்று/குப்பி/என்ன, சமாச்சாரம்?'

குப்பி. 'சாம்/பர்வதியா, துங்களை சிவையுக்கு வரச்
சொன்னார்கள்' என்று, குப்பி சொன்னதும்
சின்னண்ண சாம் சூடென்று எழுந்து
கீதும் போது, 12. விஷங்கும் படி என்று
கத்திர்த்து விட்டது.

பாட்டு

"
எட்டியே என்சாம் தூண்டு ~~கூடு~~
விளைய விளைய குமர சங்கர்
தூண்டு தூண்டிக் குதிக்கு ~~கூடு~~
தூறிய முள்ள என்சாம் வீரசங்கர்!"

சின்னண்ண சாம் ஓடிவந்து பர்வதியாளை
வாரிக் கையிலெடுத்து, மண்டி கத்தி குதி குதி
மிட்டு, கூட்டிக் கையிலெடுத்து கொள்ளி
குதிக்கும் கொடுத்து 'என், துங்க மே/என்னை
சிவையு தூய்?' என்று, கேட்டார்.

பர்வதி 'சிண்ணு/தின்று, குப்பி தூண்டிடுக்கு காசு
க்கரைக்கு போடும், போது; யானு சீசும்
சிவருடன் தென்றிடுக்கிது கு, குப்பி, போய்

காசுக்கரையில் குடகுளை விளக்கிக் கொண்டுக்
 கும் போது, சேரமுத்துசுத்திலிருந்து, 12 சேவகர்
 கள் வந்துள்ளனர்; அவர்களுக்கும், பொன்னுச்சி
 கண்டு, விவரம்! அந்நியன் வருகின்ற^ன என்று,
 அவர்கள் மேல் பாய்ந்து, கடியாது அடமெல்லாம்
 கடித்து விட்டாலும், அப்போது, குயி பார்த்து
 ஆடிப் போய் பொன்னுச்சியை கையில் பிடித்துக்
 கொண்டு, அவர்களுடைய? என்று, கேட்டாலும்,
 அவர்கள், குயியிடம், உங்கள் சின்ன ராஜா
 அடக்கி வந்துள்ளிருந்து, விங்கள் பிரச
 நுக்கு தங்க வள்ளம், துயிர்க்கலயம், உஷயைத்
 துடி திவை சீண்டும் முத்திரை கொண்டு வந்து
 செலுத்தவில்லை என்று, அரசர் கோபம் வந்
 து தின்று பொருத்துக்கொள் முத்திரை வந்து
 சேராவிட்டால், 50 கோடி அபராதம்,
 அது மாது கடுங்காவல் துண்டின என்று
 சொல்லி வரச்சொன்ன^ன நும் பொன்னுச்சி
 பிடித்து கடித்து தூள் திங்குவரையாந்து,
 அப்படியே, சென்று விட்டார்கள்;

அண்ணா/சேரமுத்து ராஜா பூமியை நும், உட்கு
 வருகின்ற^ன, அவர்களுக்கு முத்திரை
 செலுத்தாமல் விட்டு விட்டீர்களா?
 உடனே, தங்க வள்ளம், துயிர்க்கலயம்,
 உஷயைத்துடி சீண்டும் கொண்டு போய்

சுத்திரை செஷுக்கு விட்டு வாடுங்கள்! இன்று
சா. அம்மணிநான், பேசு மாண்டேன்.

பர்வதி ஏன்? அண்ணா, நீங்கள் பேசு மாண்டீர்கள்?

சா. அம்மணிநான், அந்த ராஜாளுக்கு ஆடு சீதன்
மாதிர், சூயிர்க்கலயம், சூயிள் வைத்து, சூயி
வள்ளம் தோளில் வைத்து, உலுப்பை சூயி
கையில் பிடித்து, நான் போய் அவின் வணங்
க மாண்டேன். ரிகாண்டு வர வில்லெ யென்று,
அவன் என்ன செய்த வேண்டுமோ செய்த
டும், நான் போக சூயி யாது' இன்று சின்ன
ண்ண சா. போடும் சூயி, பெரியண்ண
சா. காசில் கேட்டு, ஆயி வந்து, பர்வதியின்
நோக்கி ஏன், சூயி யோ! சின்ன அண்ணன்
ஏதோ/கோய்ச்சில் பேசுகிறாரே, இன்ன,
சமாச்சாரம்?

பர்வதி அண்ணா/கோயு தேச அரசுக்கு,
நீங்கள் அக்காரத்துக்கு வந்து விட்டு
சுத்திரை செஷுக்கு வில்லெ யென்று, தின்
று அங்கிருந்து சேவகர் வந்து ~~சின்ன~~
பொதுக்குள் சுத்திரை ரிகாண்டு வந்து
செஷுக்கு விட்டால், உ.ருபாய் அபராதம்,
சீது மாதம் கடுங்காவல் சூயி இன்ன என்
று, அரசர் செல்லி விட்டால்,

~~பஞ்ச~~ திசைத்துதான் சின்ன அண்ணாண்டம் சொன்னான்,
 அவர் நான் கொண்டு போக முடியாது என்று
 சத்தம் போடுகிறார், ஏனங்க, அண்ணா!
 அவர் பூமியை நாம் உடுக்கிறோம், அவருக்கு
 முத்திரை கொண்டு போய் செலுத்து வசூல்
 நம்மருக்கு என்ன கேவலம், முடியாது! என்று
 சொல்கிறார். நீங்களாவது கொண்டு போய்
 செலுத்தி வாடுங்கள், அண்ணா! கில்லா
 விட்டால், துண்டான கிள்ளாக வேண்டும்!

வ. சாமி: பர்வதி/சின்ன அண்ணாண்டம் போகா விட்டால்
 போடுகிறார், நான் போய்விட்டு வருகிறேன்!

ச. சாமி: ஏனங்க, அண்ணா! நீங்கள் கொண்டு போய்
 செலுத்தி வருகிறீர்களா?

வ. சாமி: ஆமாம், ஆம் பி! நான் கொண்டு போய்
 செலுத்தி வருகிறேன்!

ச. சாமி: சரி, நல்லது! அண்ணா! சோமியன், சீனிய
 வருஷமாக, ஏன்? முத்திரை கொண்டு
 வரவில்லை என்று கேட்டால், முத்திரை
 செலுத்துவது என்பது எங்களுக்கு
 தெரியாது, நீங்களும் ஆள் விடவில்லை
 என்று சொல்லுங்கள்; சித்திரம்,